

εις δ̄ και ἄλλοσθινεις ἐφοίτων χάριν μαθήσεως, οὗ προσκλήσει τοῦ Λέοντος Γυμνασιάρχης ἀνεδείχθη (1513) Ἰάνος ὁ Λάσκαρις, υἱὸς τοῦ περιωνύμου Κωνσταντίνου Λασκάρως τοῦ Βυζαντίου¹. ἐπόθεν δυστυχῶς πολλοὶ ὡς ἀπὸ δουρείου ἐκρυέντες ἵππου ἐξεμάνησαν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν², ἄνδρες ἄλλως σοφώτατοι και φιλοπονῶτατοι και τὴν προγονικὴν σοφίαν εἰδημονέτατοι. Οἶοι, Ματθαῖος ὁ Δεβαρῆς (1520), (εἷς τῶν τεσσάρων πρώτων γνωστῶν μαθητῶν, Κωνσταντίνου Ῥάλλη, Σπαρτιάτου, καλοῦ και συνετωτάτου³, Νικολάου Σοφικνοῦ, Κερκυραίου, λογίου και φιλογενοῦς⁴, και Χριστοφόρου Κοντολέου, Κυθηρίου, λογίου⁵), Ἕλλην τὸ γένος, Κερκυραῖος τὴν πατριδα, ὀκταετῆς μεταβάς εις Ῥώμην, ἐνθα ὑπὸ Ἰάνω τῷ Λασκάρει ἐδιδάχθη τὴν Ἑλληνικὴν ἀνὴρ ἄλλως σοφώτατος, ὡς μαρτυροῦσιν ἄλλα τε αὐτοῦ και ὁ πολῦπνος και χρησιμώτατος Πίναξ τῶν εις Ὀμηρον Παρεκβολῶν τοῦ Εὐσαθίου Πίναξ, ὅσας δεικνύει οὐ μόνον τὴν πολυμαθειαν, ἀλλὰ και τὴν ὑπομονὴν τοῦ ἀνδρός· ἔτι δὲ τὸ περι Μορίων λατινιστὶ σύγγραμμά του πρὸ διακοσίων σχεδὸν ἐτῶν συνταχθὲν πρὸ Ἀνανίου τοῦ Ἀντιπαρίου, νεωτέρου Ἑλλῆνος μοριολόγου⁶. Πέτρος ὁ Ἀρχουδῖος, Κερκυραῖος (1590)⁷, Ἰωάννης Ματθαῖος Καρυοφύλλης, Κρῆς (1620)⁸, Νικόλαος Κομνηνὸς Παπαδόπουλος, Κρῆς (1750)⁹, και ἕτεροι.

πρὸς τὸν Κρούσιον) ἀρχιερατεύων Πάπας Φροντιστήριον μέγα συνεστήσατο και μετεκαλέσατο Ἑλλήνων παῖδας και τοὺς εὐρεθέντας τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων ἐπέστησεν αὐτοῖς εις τὸ διδάσκεισθαι· και νῦν, ὡς διὰ γραμμάτων ἀξίων πίστewis ἐπληροφορήθη, και διδάσκαλοι και διδασκόμενοι Ἑλλήνων παῖδας πολλοὶ ἐκεῖ σπουδάζουσι σὺν θεῷ. Turcograec. σελ. 94. πρβλ. Ἑλληνομνήμ. Δ', 231—.

(1) Βρετοῦ Β', 297.

(2) Σοφ. Κ. Οικονόμου περὶ Φραγκίσκου τοῦ Κόκκου σελ. 49 ἐν σημ.

(3) Ἑλληνομνήμ. Δ', 233. Ε', 291.

(4) Αὐτόθι.

(5) Αὐτόθι.

(6) Βρετοῦ Β'. 59· 259. Κρεατσούλη ἐν Πανδ. ΙΑ'. 403.

(7) Βρετοῦ Α', 478.

(8) Βρετοῦ Α', 204.

(9) Ὅν ὁ ἐνάρετας, εὐσεβὴς και σοφὸς Ἀνδρέας ὁ Μουστοζύδης κολαφίζει

